

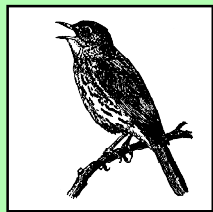

Årgång 34 ● nr 2 - 2022

nattvakan

Nattvakan

*utges av Hudiksvallregionens fågelklubb (HFK).
Tidningen utkommer med två nummer årligen
och erhålles av samtliga medlemmar i HFK.
Årsavgiften för medlemsskap är för närvarande
150 kronor och insättes på pg. 88 94 30-5.*

Hudiksvallsregionens fågelklubb

är lokalklubb till Gävleborgs Läns Ornitologiska Förening (GLOF). Medlemsskap i HFK är dock oberoende av medlemsskap i GLOF. HFK:s verksamhetsområde utgörs av Hudiksvalls och Nordanstigs kommuner.

Lokalklubben har till syfte att samla och stimulera intresset för fågelfaunan och skyddet av fågelmiljön i Hudiksvalls och Nordanstigs kommuner. Dessutom skall föreningen verka för att sprida kunskap i fågelfrågor genom kursvesamhet och exkursioner. Föreningen skall vara ett forum där medlemmarna inspireras och informerar varandra. En viktig uppgift för föreningen är att vara drivande i vissa frågor med anknytning till fågelskydd.

Styrelse

Ordförande: Inger Kjellander, Trastvägen 38

824 33 Hudiksvall, Tel. 070-338 52 56

Sekreterare: Karin Svensson, Blockvägen 16 F

824 34 Hudiksvall, Tel. 070-513 48 66

Kassör: Lars-Göran Lindström, Slåttervägen 13

824 40 Hudiksvall, Tel. 070-629 15 24

Övrig ledamot: Simon Fransson Poppovägen 3

825 30 Iggesund, Tel. 070-661 80 11

Övrig ledamot: Bo Fagerström, 1:a Parkgatan 11 E

824 43 Hudiksvall, Tel. 070-641 05 32

Suppleant: Stefan Pierrou, Västerrå 65

824 92 Hudiksvall, Tel. 070-345 02 98

Följ med HFK på exkursion

Hudiksvallsregionens fågelklubb har ett digert utflyktsprogram under alla årstider.

Tryckt av:
ÅTTA.45
TRYCKERI

Studiecirkeln "För dig som vill skåda mer"

Hösten 2021 blev längtan till en fågelrelaterad aktivitet samt önskan mer fågelkunskap och samvaro med andra fågelintresserade, att Yvonne Johansson och jag kläckte idén med en fågelcirkel. Covid-19 var på nedgång och vissa restriktioner var släppta. Efter kontakt med styrelsen och Studieförbundet (SF) blev det grönt ljus. SF hjälpte till med kursboken "Bli en fullfjädrad fågelskådare" av Erik Hirschfeld.

Tanken var från början en lite grupp på cirka 12 personer men trots kort anmälningstid blev intresset stort. Vi blev till sist 20 personer som samlades varje tisdagskväll från november. Efter juluppehållet hade Covid-19 ökat så flera träffar fick ställas in.

Gruppen bestod av allt från nybörjare till gamla uvar som en gång startat HFK.

Vi engagerade flera av klubbens kunniga medlemmar som föreläsare, där var och en fick en egen fågelgrupp eller område att presentera. Det gjorde att varje kväll fick ett unikt upplägg och alltid med vackra fågelbilder. När tid medgavs avslutades kvällen men Fågel-Quiz.

Fåglar och fågelskådning är ett stort område och vi hann bara nosa på en liten del. De områden som berördes var; Vilka lokala fåglar som finns under hösten med Lars-Göran. Mats tog det tunga området om rovfåglar och senare en kväll om kråkfåglar. Karin hade två kvällar med alla vadare. Kjell presenterade skogsfåglar. Bosse pratade om vitfåglar. Johan fick ämnet finkar och introducerade även ljudupptagningens möjligheter med olika inspelare, mikrofoner och parabol i rimliga prisklasser – bara ut och träna! Lars-Göran visade fina ugglebilder och en kväll gjordes en uggle-exkursion med pärluggla på fyndlistan.

Tack alla deltagare, det var roligt att lära känna er. Stort tack till alla föreläsare, utan er hade denna cirkel inte blivit av. Vilken fantastisk kunskap ni har och vilja att dela med er. Tack till Hälsinge Smådjursklinik för lånet av lokalen.

Ämnet fåglar är som sagt stort och det finns många infallsvinklar kvar att angripa. Hoppas någon är intresserad av att ta upp stafettpinnen och vara med och fixa ny cirkel i höst. Hör av dig till styrelsen.

Vid penna; Inger Kjellander

INNEHÅLL NR 2 - 2022

Hornuggla och tornfalk 4

*Anna-Lena Fransson,
Simon Fransson*

Åter till Suorsapakka 6

Lars G Lindström

Hudiksvalls väg mot

300 arter 11

Robin Mattebo

Artrace första

januari 2022 14

Yvonne Johansson

Stjærtmes 17

Lars G Lindström

Intressanta observationer 19

Läsarnas bilder 21

Program 23

Foto på framsidan. Pärluggla mars 2022. Foto: Lars G Lindström.

Foto på sista sidan. Blåhake Flatruet juni 2022. Foto: Christer Astby.

Foto: Henrik Wahlberg

Hornuggla och tornfalk

Simon och Anna-Lena Fransson

ALLT BÖRJADE VÅREN 2022 NÄR VI VAR upp till vårt fritidshus i byn Kattisavan, drygt tre mil från Lycksele, i Lappland, Västerbottens län, vid Umeälven.

Det var en kväll i mars månad, när vi var ute på sista kvällspromenaden med vår hund. Vi hörde då en Hornugglehanes lockrop, han satt i en skogsdunge i byn. Honan som satt längre upp på berget, lockade även hon. Vi rapporterade detta till artportalen. En fågelskådare från Lycksele blev intresserad och kontaktade oss. Han berättade att han varit upp och hört dem

också. Han brukade ofta vara och skåda i byn, vadare på våren, sångare på försommaren med mera. Men hans större intresse var ugglor. Han har i byn och runt omkring placerat ut holkar, för olika arter. Han märker även uggleungar och rovfågelsungar.

Senare i juni månad hade en kvinna i byn sett tre uggleungar på marken i en skogsdunge. Hon lade ut bild på dem i en intressesida för byn, och undrade om hon skulle agera på nåt vis? Simon såg detta och svarade att hon skulle låta dem vara. Han

kontaktade då killen i Lycksele, som åkte upp, lokaliserade dem och ringmärkte dem.

I juli när vi kom upp igen, såg vi föräldrarna flyga förbi och födosöka, ibland på åkrarna nedanför vårt hus. I mitten av juli började vi höra ljudet från mat tiggande hornuggleungar.

En regnig och mulen dag, vår andra vecka här uppe, kontaktade fågelskådaren oss och frågade om vi ville följa med när han skulle ringmärka tre tornfalks ungar, bara ett stenkast från vårt hus. Självklart ville vi det.

Framme där vid tallen, klättrade han upp, ungarna hoppade självmant ner, vi plockade upp dem och placerade dem i en plastlåda med spån. Det var kaxiga små varelser att hantera. Han ringmärkte dem, sen klättrade han upp och vi hjälpte honom att försiktigt hissa upp ungarna, placera dem i boet och lämna dem ifred där. Föräldrarna kretsade omkring ibland och undrade nog vad vi höll på med, men när vi lämnat platsen såg vi hur de flög dit och matade igen. Det var en härlig upplevelse att få va med om detta och det tackade vi för.

Foto: Henrik Wahlberg

Foto: Anna-Lena Fransson

Åter till Suorsapakka

Text och foto Lars G Lindström

Hela vintern har jag gått och längtat efter att få återvända till Suorsapakka naturreservat, som ligger mellan Pajala och Tärendö, för att få möjlighet att åter få se tajgablästjärt. Förra sommaren var jag dit ett par timmar en kväll i juni (se förranumret av Nattvakan) men denna gång ville jag tillbringa en hel natt där och drömmen var att få se blåstjärten sjunga från en grantopp

i det första gryningsljuset mitt i natten i midnattssolens land.

Planen var att ta cykeln med på bussen så redan i mars började jag att kolla upp olika busslinjer. Det visade sig att det fanns två möjligheter, endera åka från Haparanda eller från Töre till Pajala.

Så återstod det viktigaste, att någon tajgablästjärt skulle observeras i området. Det blev

Rödstjärtar var det gott om vid Suorsapakka, Pajala.

några spännande dagar i slutet av maj innan det kom någon rapport men den andra juni kom en rapport om tre sjungande blåstjärtar en gammal och två 2k-fåglar.

I mitten av juni åkte vi upp till stugan i Båtskärsnäs och sedan var det bara att kolla väderleksrapporterna för att få en dag (och natt) med soligt väder och natten mot den 20:e juni såg prognosen lovande ut. Det var en söndag och då gick det bara att åka från Töreså jag fick skjutsdit (tyvärr får man inte ta med sig cykeln på bussen mellan Kalix och Töre) och fick även ta med cykeln på linjen Töre till Pajala (man är inte garanterad att få med cykeln, bara om det finns plats).

Väl framme i Pajala tog jag en parisare på Frasses innan jag började den fem mil långa cykelturen till Suorsapakka. Till att börja med följde vägen Torneälven. Vägen var väldigt flack med nästainga backar så det gick undan ganska bra i medvinden. Det enda problemet var när de 90 ton tunga lastbilarna från

Kaunis Iron passerade. Fartvinden var betydande, när man blev omkörd ökade hastigheten tre kilometer i timmen men minskade lika mycket när man mötte en lastbil.

Bilarna kommer från den nyöppnade gruvan utanför Kaunisvaara och 25 stycken transporterar malm till Svappavaara för omlastning till tåg och vidare transport mot Narvik. På ett år rullar de 25 volvolastbilarna motsvarande sträcka 257 varv runt jorden. Det blir skapligt med koldioxidutsläpp av det.

Efter 3,5 mil lämnade jag lastbilarna och svängde av på en väg mot Täreändö och den sista milen cyklade jag på en grusväg.

Efter bara ett par hundra meter in på grusvägen mötte jag en äldre man som frågade "behöver du någon hjälp?". Jag började att prata med honom och han sa att han jagat i området i över sextio år och kände till varje vrå. Jag hade tänkt tillbringa natten ute men passade nu på att fråga om han visste av någon koja där jag kunde

Videsparv. Torikkavuoma, Pajala.

tillbringa någon timme och det gjorde han. Så jag fick en ingående beskrivning var kojan låg.

Vid sjutiden på kvällen var jag framme och jag gick genast efter den östra stigen upp på berget, där två av blåstjärtarna hörts tidigare. Jag gick fram och tillbaka i cirka tre timmar utan att höra någon tajgablåstjärt bara flera rödstjärtar sjöng ivrigt.

Jag hittade kojan och la mig på en hård träbriks ett par timmar innan jag åter gick mupp efter stigen vid etttiden på natten. Solen lyste på de översta trädkronorna men ingen blåstjärt gav sig tillkänna, trots att jag kollade av både den östar och den västra stigen.

Vid fyratiden gick jag tillbaka till kojan för att äta frukost och efter ett litet tag hörde jag en bil komma. Det visade sig var en före detta kollega till Johan Söderqrantz från Artportalen. Han var också ute efter tajgablåstjärt. Vi utbytte telefonnummer och jag föreslog att han skulle ta den östra stigen och jag den västra och så skulle vi höras av om någon av oss hörde blåstjärt, annars skulle vi mötas på toppen.

Jag hörde ingen blåstjärt och kom efter ett tag upp till toppen och stod och väntade en stund innan jag började gå ner efter den östra stigen och bara efter ett par hundra meter hörde jag tajgablåstjärtens sång. Där stod också Johan Nilsson, som han hette, också och vi fick båda se en adult fågel sitta öppet i en björktopp. Avståndet var dock ganska stort men jag hann ta några bilder innan den flög iväg och satte sig på en annan plats. Så höll den på de närmare två timmar som jag var där. Jag försökte lokalisera var den satt och innan jag lyckats så hade den bytt plats. Det var i princip omöjligt att få syn på den rörliga fågeln i den täta urskogen. Men jag fick dock se och höra en blåstjärt i medljus i den tidiga gryningen.

Sedan var det bara att packa ihop och börja cykla tillbaka till Pajala men jag gjorde två stopp där jag gick och letade efter myrsnäppa på stora blötmyrar men tyvärr hittade jag ingen. Det hade nog blivit försent på dagen så att de hade sluta att spelflyga.

Myrsnäppan häckar på taigan i norra Skandinavien och i Sibirien. Arten är en utpräglad flyttfågel som övervintrar i östra Afrika, södra och sydöstra Asien och Australasien. Trots att den häckar i Europa är det ovanligt att den passerar västra Europa, vilket troligen beror på att flyttvägarna går i sydostlig riktning.

I Sverige häckar myrsnäppan sparsamt på blöta gungflymyrar från norra Dalarna till Torne lappmark. Den observeras mest under vår- och höstflyttningarna.

Dock fick jag både se och höra videsparv, bändelkorsnäbb, ett flertal grönbenor och en ny fjärilsart för mig, gulringad gräsfjäril.

Videsparven är helt knuten till barr-skogsregionen och har ett ursprungligt utbredningsområde i Ryssland, österut till Kamchatka och nordöstra Sibirien. Arten har sedan lång tid utvidgat sitt utbredningsområde mot väster, och vid början av 1900-talet nådde det fram till taigans västligaste utposter i Skandinavien. Därefter spred sig videsparven söderut i Sverige och nådde sin absolut sydligaste utbredning under 1980-talet då den häckade i norra Uppland, norra Västmanland och mellersta Värmland. Efter

denna expansionsfas har videsparven successivt minskat i antal och utbredningsgränsen har dragit sig tillbaks mot norr. Även i Finland och Norge har den minskat mycket starkt. Den är nästan utdöd i Norge och i Finland har den försvunnit från hälften jämfört med den första atlasinventeringen.

I Norrbotten tycks den dock fortfarande ha en relativt stark stam kvar och mängder av observationer görs fortfarande.

Tillbaka till Pajala var det bara att vänta på bussen, denna gång till Haparanda. Under väntetiden passade jag på att fotografera den stora avbildningen av lappuggla som stod vid busshållplatsen. Pajalaområdet var tidigare artens kärnområde.

Bändelkorsnäbb, Torikkavuoma, Pajala.

Grönbena, Peräjövuoma Pajala.

Östra stigen uppför Suorsapakka
och lappugglan i Pajala

Hudiksvalls väg mot 300 arter

Hudiksvalls kommun har 295 arter noterade i Artportalen. I denna artikel listas fem möjliga nya arter. I nästa nummer av Nattvakan blir det en genomgång av Nordanstigs potentiella nya fynd.

Robin Mattebo

LAKVATTENDAMMEN, 4 MAJ 2021. Fågelklubben gör ett tungt fynd på en tisdags-exkursion. Johan Södercrantz hör locklätet samtidigt som Karin Svensson ser en väldigt gul ärla i vassen. Hudiksvalls första citronärla är ett faktum.

Detta var det senaste förstagångsfyndet i kommunen. Färskt i minnet finns prärielöpare (Mats Axbrink 2020, Svågans mynning), rödhuvad dykand (Olle & Katarina Thyrestam 2020, Reffelmansviken) och

större turturduva (Tomas Westman 2019, Westmansvägen). På senare tid är dock fyndbilden något skral med ”bara” sex nya fynd sedan 2010.

Plats 50 i Sverige

Hudiksvall ligger på cirka 50:e plats i kommunligan på Artportalen. Listorna i Artportalen är inte alltid korrekta. Det ligger ibland kvar felaktiga, underkända eller ej bedömningsbara rapporter. I

Hudiksvalls lista (ej medräknad i 295) finns en tundratrut (Axbrink 2004, Norrbergsfjärden) som inte kan bedömas.

50:e plats är klart godkänt med tanke på att cirka 250 kommuner ligger söder om Hudiksvall och ungefär 50 av dessa har kust. Med andra ord är det många som stått för fina fynd i kommunen.

Fem fina fynd

I kommunlistan finns det många godbitar. Här är ett axplock:

- Blåkråka (sköts på Bålsön, 1894)
- Mindre sumphöna (Kenneth Karelus 1990, Bergön)
- Heddiplärka (Axbrink 2005, Hölick)
- Amerikansk kopparand (Arnold Larsson 2006, Tjärnatjärn)
- Tjockfot (Axbrink 2009, Bergön)

Ett nytt fynd varje år – en möjlighet

Sveriges artrikaste kommun är Mörbylånga med cirka 425 arter. Det geografiska läget och antalet skådare är avgörande. Trots det höga antalet görs det årligen nya fynd. Detta borde också vara möjligt i Hudiksvall. Även om läget är sämre och skådarna mycket färre, har Sverige över 200 noterade arter som kommunen saknar.

Fem potentiella förstagångsfynd

Nedan listas fem stycken arter som kan bli nästa förstagångsfynd i kommunen.

Brandkronad kungsfågel

Den brandkronade kungsfågeln blir vanligare och dyker upp alltmer norrut. I Uppland är det en årlig art. I till exempel Gästrikland finns fyra fynd (2021 och 2020 senast).

Det finns två fynd i Hälsingland (Persson

2017, Ålsjön och Ahlgren, Persson & Lindberg 2018, Ålsjön). Denna art kan förväntas från maj. Den gillar löv- och blandskog, men anträffas även i barrskog. Ses ofta i högre buskage och häckar.

Förslag på var den kan hittas i kommunen är runtom Sofiedals kyrkogård och vid Hedetjärnen.

Kaspisk trut

Att kaspisk trut saknas för kommunen handlar nog mest om intresse och kunskap. Det är få som är särskilt intresserade av trutar, eftersom det är en så svår gren inom fågelskådning.

Arten är noterad i Söderhamn två gånger och i Nordanstig två gånger. I skrivande stund börjar det bli dags att leta efter ungfåglar som flugit norrut. Den lättaste åldern är 1K-fåglar, som om hösten bland annat är mycket ljusare än gråtrutar.

Malgrynnan och Ulvberget är två möjliga lokaler. Fotodokumentation behövs om man inte råkar inneha titel som trutdoktor.

Amerikansk kricka

Denna and dyker upp med regelbundenhet i Sverige. I Hälsingland finns det tre fynd (två i Söderhamn, ett i Bollnäs). Fyndbilden i Norrland är något skral, men detta är en art som på sikt borde hittas i Hudiksvall.

Den kan dyka upp lite varstans. Förslag på potentiella fyndplatser är Borka, Hålsjöviken och Fansmyrens lakvattendamm. Detta är lokaler där större grupper med krickor anträffas. Endast hanarna kan bestämmas med säkerhet.

Tajgablastjärt

Tajgablastjärt hittas med jämna mellanrum i Norrbotten, Västerbotten och lappmarkerna. Både spelande fåglar om våren och flyttande fåglar om hösten. I Hälsingland finns det tre höstfynd från Prästgrundet (Persson 2020 & 2018 samt Persson & Tord Swales 2016).

Kanske blit vitvingad trut den 296:e arten i Hudiksvalls kommun. Foto: Lars G Lindström.

Denna art gillar äldre gran- och barrblandskog. Förslag på fyndplats om våren är Stensjön medan en höstflyttare skulle kunna hittas på Hölick.

Vitvingad trut

Det blir ytterligare en trut på denna lista. Denna art är inte noterad i Hälsingland. Annars är det bara provinserna Åsele, Pite och Lule lappmark samt Härjedalen som också saknar arten.

Vittrut, som är en vanligare trutaritet, har till exempel hittats vid Lillfjärden, Hornslandet (Kuggören, Hölick, Hornslandsudde), Hudiksvalls hamn (Axbrink 2020) och på soptippen. Fynden är spridda över året med fokus på senhöst/vinter. Det

stämmer överens med den vitvingande truten som är mest förväntad i Sverige under perioden november till mars. Överlag är uppträdande likt mellan dessa arter.

Ingen ny art under 2022

Ännu har ingen ny art hittats i kommunen under 2022. Det finns ännu tid kvar att vinka på. Blir det en kaspisk trut på Mal-grynnan? Kanske en tajgablåstjärt i den lilla dungen ute vid Själhällorna? Eller varför inte en ännu tyngre art än dessa fem förslag?

Källor
Artportalen.se

Fågelguiden

ARTRACE

1 jan 2022

Text: Yvonne Johansson, Foto: Lillian Silferduk.

DET ÄR NYÅRSDAGENS MORGON. Klockan är strax före åtta och det är fortfarande mörkt. Vid Lillfjärdens strand kan den morgonpigge urskilja en liten grupp människor. Artrace med Hudiksvalls fågelklubb år 2022 har startat. Mats Axbrink ska ännu en gång ledsaga oss i kommunens fågellokaler för att finna så många arter som möjligt under de få timmar det är ljust denna årets första dag.

Vad vi inte vet nu är att vi under 27 stopp kommer att finna 50 arter. Av dessa anger

Artportalen att tio arter är intressanta fynd. Ett av dem är i sin tur "mycket intressant".

Första målet är soluppgången från bron norr om Rolfsta. Det kan låta romantiskt men liknar mer en test av varma underställ, tjocka jackor, mössor och inte minst vantar. Från bron ser vi rastande sångsvan, knölsvan, knipa och två strömstarar. Kråkfåglarna representeras av skator och kråkor. Gråsiskor och grönsiskor flyger förbi. Efter tjugominuter går vi till bilarna för att åka vidare. Plötsligt lösgör sig en annorlunda siluett

Lillian Silfverlöf

från strandkanten. Den flyger snabbt rakt mot oss och är förbi på ett ögonblick. Jag har inte en chans att se vad det är för art medan Stefan och Mats kan tala om att det var en kungsfiskare.

Med tolv arter i bagaget stannar vi till i Rolfsta där bland andra gråspetten troget visar upp sig. Vidare till Håsta för att observera svartmes, kungsfågel, nötskrika, mindre korsnäbb och nötkråka. Att nötkråkan poserar så fint på balken till matningen är nästan osannolikt. Jag har besökt skogsmatningen många gånger både före och efter artracet men bara observerat nötkråkan på plats just denna enda gång i vinter.

I Sörforsa får vi 150 födosökande björktrastar, koltrastar, sidensvansar och dagens första tallbitar, medan Hudiksvalls soptipp är en säker lokal för kaja, korp, gråtrut och havsörn. Vidare till Reffelmansviken för att ta en titt på järnsparven som hållit till där sedan luciadagen. I mellandagarna var de två, så även denna dag. En flock med 38 tallbitar passar på att flyga förbi.

Efter drygt två timmar är det dags för en kort paus i Håstaholmen samt dagens första havstrut. Därefter färd till Djupegatan där en vacker rödvingetrast visar upp sig och ännu en tallbit. Vi fortsätter genom centrum för att hänga in turkduvorna i Sanna och gråsparv vid Lillfjärden.

Klockan närmar sig 14.00 och det är hög tid att ta sikte på Hornslandet. I Storsand är det dags för havsfåglar som vigg, storskrake, småskrake och fiskmåsar medan Dressviken kompletterar vår lista med salskrake. I Kuggören får vi fyra svärter. På vägen till Hölick stannar vi till i Tomashamn. Här upptäcker Mats en riktig raritet på långt håll, en vitnäbbad islom, en art som inte har rapporterats i Hälsingland sedan oktober 2018. Dagen avslutas i solnedgången i Hölick utan några nya arter.

Trots att racet lägger sordin på nyårsfirande så är det faktiskt värt det. För vad är en bal på slottet när man tillsammans med klubbens skådare kan åka på artrace i Hudiksvalls kommun. Nöjd med dagen börjar jag redan se fram emot nästa nyårsdags morgon.

I år deltog Mats Axbrink som ledde exkursionen, Tomas Westman, Björn Brolund, Lillian Silfverduk, Ida Almstedt, Stefan Persson, Bosse Fagerström och jag själv.

Kattuggla, Hamre maj 2022. Foto: Lars G Lindström.

Stjärtmes

Det är alltid lika roligt att få se stjärtmes, en av de näpnaste och gulligaste fåglarna. De lever i familjegrupper som de är mycket trogna. Om några stjärtmesar hamnar i ett slöjnet, vid ringmärkning, sitter de andra och

väntar alldeles intill nätet. Håller man en i handen är de dock inte lika gulliga. De är ganska aggressiva och nyper hårt med den lilla näbben. Bilderna tagna i februari 2022 av Lars G Lindström.

Intressanta observationer

ETT DEL INTRESSANTA OCH ROLIGA observationer gjordes i Hudiksvalls och Nordanstigs kommuner under våren och sommaren.

Kenneth Karelus såg en **brun glada** den 20/4 vid soptippen och både Johan Södercrantz och Christer Astby såg arten vid Lakvattendammen i slutet av april (samma fågel?). Johan såg också en sträckande fågel vid Tunasjön i maj och dessutom återigen en vid soptippen i början av augusti och slutligen en förbiflygande fågel den 3/8 hemma i Edsta, Hög.

Även **röd glada** besökte oss. I början av augusti upptäckte Johan en röd glada vid Baldra, Hög och i mitten av maj såg Johnny Snell en vid Hälsintuna kyrka. Sedan sågs

Till vänster den röda gladan vid Finflo i augusti och ovan brun glada vid Lakvattendammen i april. Foto: Christer Astby.

fågeln vid ett flertal tillfällen vid Finflo och på ett flertal andra platser. Troligtvis var det samma ungfågel som stannade kvar i området runt Hudiksvall.

En 2k (född förra året) **stäpphök** flög förbi Fansmyrens lakvattendamm i slutet av april och flera **ringtrastar** observerades under våren, bland annat en hemma hos Simon och Anna-Lena Fransson i Iggesund.

En ringmärkt **mindre flugsnappare** sjöng väster om Hedstaberget, Forsa i maj. Ringen var bredare än de ringar som används i Sverige så troligen var den märkt i något annat land.

Ett par **rödspovar** sågs i maj. En i Borka, Enånger och en i Jättendal. Johan Myhrer upptäckte en **rostgumpssvala** vid Ornskärpen den 11/5. Det fjärde fyndet i Hälsingland.

*Rostgumpsvalan vid Ormskarpen. Foto:
Johan Myhrer.*

Även i år lyckades Johan Södercrantz hitta en **gulhämpling**. Denna gång i Norrhoga, Forsa i miten av maj, Hälsinglands sjätte fynd av arten.

Några dagar senre slog Johan till igen nu med en **vitnackad svärta** mellan Hornslandsudde och Själhällorna på Hornslandet.

*Vitnackad svärta vid på Hornslandet. Foto:
Johan Södercrantz.*

En **stripgås** har uppehållit sig runt Hudiksvall under ett par månader. Först ruggade den i Lillfjärden och har sedan betat tillsammans med grågäss och fjällgäss i jordbrukslandskapet runt stan.

En **vit stork** upptäcktes vid Tåsta, Frölland i skutet av april. Den stannade två dagar innan den flög norrut.

En **rosenstare** upptäcktes på en villatomt i Iggesund i mitten av juni. Tyvärr hann ingen skådare se fågeln.

*Vita storken i Tåsta och nedan islommen i
Hårte. Foto: Christer Astby.*

Johan Myhrer upptäckte en **svartnäbbad islom** de åttonde juni i Hårtefjärden. Fågeln stannade kvar även dagen därpå.

Två **Ägretthägrar** rastade vid Njutångersfjärden i början av juni. Arten blir mer och mer vanlig, kanske vi får uppleva den första häckningen inom en snar framtid?

Läsarnas bilder

Foto ovan, havsörnar vid Byfjärden, Iggesund och till höger, varfågel vid Byfjärden. Lars Bodare .
Nedan Foto: Maria Walter Rosenberg.

Till vänster. Skäggdopping i Lillfjärden. Foto: Anna-Lena Fransson. Till höger. Röda gladan vid Finflo. Foto: Mats Åberg. Nedan. Smålom i en sjö vid Forsa. Foto: Christer Astby.

Program

Höst - Vinter
2022/2023

Dagledigträff 19/9

Tid: 10.00
Samling: Folkvandårdens parkering
Ansvarig: Inger Kjellander 070-338 52 56
Karin Svensson 070-513 48 66

Vi går längs strandpromenaden och vidare upp på Köpmanberget och tittar på de fåglar vi ser längs vägen.

Höstekursion 8/10

Tid: 08.00
Samling: Lillfjärden
Ansvarig: Simon Fransson 070-661 80 11

Vi besöker Hornslandet och får förhoppningsvis se några av de arter som flyttar sent.

Besök HFK:s hemsida.
hfk.name

Innemöte 15/10

Tid: 19.00-21.00
Plats: Hälsinge smådjursklinik
Ansvarig: Styrelsen

Fotokväll, ta med dig dina egna fågelbilder och visa. Vi har en liten intern "fototävling" där du väljer ut dina fem bästa bilder, sedan röstas vi fram kvällens vinnare.

Nyårsekursion 1/1

Tid: 08.00
Samling: Lillfjärden
Ansvarig: Mats Axbrink 070-608 99 14

Traditionsenligt artrace på årets första dag.

Innemöte 24/1

Tid: 19.00-21.00
Plats: Hälsinge smådjursklinik
Ansvarig: Styrelsen

Information om den årliga fågelräkningen "Vinterfåglar in på knuten". Även denna gång bildvisning, där medlemmar tar med sina egna bilder.

Årsmöte 14/3

Mer information i nästa nummer.

